

prvků a radikálně změnila vnitřní dispozice tvrže. Až po druhé světové válce byl proveden komplexní průzkum a z něj vycházející projekt, dle kterého byl budově vrácen její původní ráz.

Takže vzhůru na tvrz. Nejen že je krásná, ale dozvíte se tam spoustu zajímavých věcí. Třeba o mimořádném nálezů raně středověkého meče z blízkých Lázní Toušeň, který v našich zemích nemá analogii. A až se po prohlídce občerstvíte, doporučuji pohodovou procházku podle Labe do Brandýsa nad Labem, která končí u stejnojmenného zámku. Ale o tom až příště. Příjemné zážitky vám přeje Zdeněk Zeman

Moderní cukrařina

Jak dobře víte, cukrařina nás baví. Jistě se shodneme, že opravdu nejlepší cukráře a největší jména najdeme bez diskuzí ve Francii. Ta opravdová cukrařina tam má také úžasnou historii, která bez přerušení pokračuje i v současnosti. Opravdu vyhlášené cukráře tam doslova nosí na rukou a vynášejí do nebes. Na ty nejlepší se bez odmlouvání stojí ve frontě. Váží si toho, co dělají. Každý má svého pekaře i cukráře, bez kterých si neumí představit třeba víkendovou snídani, nebo rodinnou oslavu.

V Paříži je oslava bez vyhlášeného cukráře téměř nemyslitelná. U nás se historie skvělé cukrařiny první republiky zprůtrhala. V dnešní době někteří v tomto oboru opět přichází na to, že jde téměř o jakýsi druh umění. Kvalitní suroviny a dobré řemeslo jsou jeho základem. K tomu ovšem potřebujeme ty, kteří si naší práce váží a využívají našich služeb. Bohužel, mnoho Čechů má stále zafixováno, že není-li to velké a laciné, je to zlodějina. Pochutnávají si na umělé šlehačce, barvivech, ochucovadlech a spouště dalšího, o čem kdyby věděli, jíst by nechtěli. Pochutnávají si na něčem co vyplivne stroj již zabalené. Leckdy třeba v pistáciovém zákusku nebo zmrzlině pistácie vůbec nenajdete. V lepších případech tam bude soja, arašidy a spousta zeleného barviva, dochucovadel a především cukru. Pak to bude levné. Kdo si svého řemesla váží, tyto směsi nikdy nepoužívá. A že jsou ti dobří cukráři jen v centru Prahy? Často je najdete i tam, kde byste je vůbec nečekali. Bývají to totiž opravdoví umělci, ne jen televizní rychlokvašky. Média sice mohou pomáhat, ale také hodně pokazit. Mnozí z nás totiž nabydou pocitu, že v rámci Česka máme tak tři, čtyři kvalitní cukráře, pekaře, nebo kuchaře a ti ostatní nestojí za řeč. Ale stojí a je třeba si jich vážít. U nás v Zeleném Domě se snažíme o kvalitní cukrařinu, i když jsme

na periferii. Stále vám přinášíme novinky, které kopírují trendy světové cukrařiny. Neusínáme na vavřínech, ale stále se učíme a snažíme se zlepšovat. Jak jste si mohli všimnout, máme ve své nabídce několik „sezónních“ perliček – **zlatá hruška, velikonoční vajíčko, čokoládový kokos**. A teď přišel čas na pozdně letní bombónek. Tento dezert můžete ochutnat výhradně u nás. O co jde? Máte stejně jako já rádi cukrový meloun? Jeho sytý oranžová dužina a charakteristická vůně v nás evokuje vzpomínky na prázdniny a dovolenou v jižních zemích. Melounová dužina, bílá čokoláda, máta. **Přijďte ochutnat. Vezměte naše zákusky na vaše oslavy a udělejte si jméno jako skvělý hostitel s vybraným vkusem. Vážíme si tradic a dobrého řemesla. Vážíme si vás. M.M.**

Burza gramodesek

Jste fanoušky vinylových gramodesek a utekla vám první burza gramodesek v Zeleném Domě? Neklesejte na duchu, druhé setkání proběhne ve druhé polovině září. Nejenže je příznivců muziky pouštěné na gramofonech dost, stále přibývají. A to především mezi mladou generací, pro kterou je muzika z vinylu velmi přitažlivá. Pan Hrachovec, celoživotní rocker, jak je psáno v letním čísle, sbírá gramodesky od šedesátých let. Protože propagoval „západní“ muziku, byl často stíhán policií, která mu desky i zabavovala. Byl jedním z mála, komu se nakonec vrátili. Dnes jeho sbírka čítá stovky kusů, a to včetně některých rockerských lahůdek, které už tak snadno nenajdete. A pokud vás o muzice něco zajímá, rozhodně se pana Hrachovce zeptejte. Pochybují, že nebude vědět.

Naviděnou v kavárně-galerii

Druhá burza gramodesek – sobota 23.9. od 11:00 do 15:00 hodin v Café Galerii Zelený Dům. Zve M.M.

Hodnocení na Googlu

V dnešní době se bez hodnocení nikdo podnikající neobejde. Všichni na něj dají a podle množství hvězdiček pečlivě vybírají, kde nechají své peníze. Z každého laskavého hodnocení máme radost a vážíme si jej. Není snadné získat pět hvězdiček a mnohem těžší je, si takové hodnocení dlouhodobě udržet.

Něco však splnit neumíme. Kupříkladu, když nám někdo dá špatné hodnocení za hlučnou automobilovou dopravu na silnici. Umíme leccos, „vypnout“ auta na hlavní silnici, nebo přestěhovat kavárnu do méně hlučného místa však neumíme. Nebo hodnocení za to, že se někdo nevejde do našich zidlí je... A další úsměvné hodnocení je vcelku čerstvé. Dostali jsme dvě hvězdičky za to, že dotyčný vždy dostane chuť jít do kavárny v pondělí. A to máme zavřeno. A zavřeno také zůstane stejně jako předchozích osm let. Je to den zásobování, sanitární den, příprava na celý nový týden. Je nám líto, ale k návštěvě tak zbývá pouhých šest dní. Kdo chce vše rychle a hned bylo pozdě, musel do fast foodu. Jsme malá kavárnička a i v největším návalu se snažíme uspokojit každého hosta co možná nejrychleji. Někdy rychleji není v našich silách. Pamatujte však, u nás jste v kavárně, kam jste si přišli odpočinout, posedět, poklábosit, přečíst noviny. Kdo chce vše rychle, bude muset do McDonaldu. Jistě jste si všimli, že přes prázdniny přibýlo brigádníků. Většina z nich jsou starší jako naši potomci. Něco málo okolo maturity a jsou opravdu šikovní! Umí téměř vše, co stálí zaměstnanci. A pokud se něco nepovede, představte si na jejich místě své ratolesti. Já před nimi smekám, protože místo aby trávili léto u vody s kamarády a pak si rodičům řekli o kapesné, běhají po place, nebo se potí v kuchyni. A snaží se splnit každé vaše přání. Stejně tak i všichni ostatní v Zeleném Domě. Děláme vše pro vaši spokojenost. Mnohé z vás známe osobně, nebo alespoň jménem. Známe vaše děti, často od prenatálního věku. Známe vaše neobvyklá, ale pravidelná přání. Těší nás každá pochvala, milé slovo. Věřte, že hvězdičky na Googlu jsou sice důležité a vždy nás dobře naladí, ale pro nás osobně jsou až tím posledním, proč to všechno děláme.

Největší odměnou je to, že se k nám rádi vracíte. Že k nám vodíte své přátele a trávíte u nás svůj tolik drahocenný volný čas. Děkuje M.M.

Úvodem

Nemá cenu spekulovat o tom, zda bylo léto suché, horké, nebo naopak studené a ještě k tomu deštivé. Dle mého soudu je vždy nesmírně krátké a neuvěřitelně rychle je pryč. Ať už jste stejně jako já milovníci tohoto ročního období, či nikoliv, vězte, že léto již skončilo. Nám to však zas až tolik nevaadí, protože nás čeká podzim. Už vidím ta vytažená obočí a slyším, jak si říkáte „Podzim? Zbláznila se? Bude pršet, budou mlhy, nevládnou, zima...“ Je to však o úhlu pohledu.

Tohle všechno podzim samozřejmě umí. K tomu však přidejte, že je toto období ideálním časem rozdělat oheň a posedět u něj. Projít se lesem, který začíná vonět tlejícím listím, které nezná mezí ve své barevnosti. Ohavná mlha může být tajuplná, vítr a déšť může evokovat návštěvu staré dobré Anglie, kde vám takové počasí dokonce přijde romantické. Během takového nečasu je lepší schovat se třeba do kavárny a dát si voňavý čaj, nebo svařené víno. Ano, i na to už bude čas a je třeba si to užít. Mnohem příjemnější jsou samozřejmě i nejrůznější společenské setkání. Ačkoliv po cestě nejspíš zmoknete, nemusíte se obávat, že se skrz na skrz propotíte. Tento přístup je koneckonců velmi anglický a koresponduje s jejich vyhlášeným suchým humorem. Možná bychom se jím mohli inspirovat a zvážit, jakým úhlem pohledu se na věci díváme. Je tak jednoduché si na vše stěžovat a tak jednoduché všechno vidět černě. Není to však trochu škoda?

Můžeme se na svět dívat černě už od rána. Anebo si užívat vše, co nám život přináší. Třeba setkání s přáteli na vernisážích. Ty nás během září a října čekají dvě. Utekla vám první burza gramodesek? Plakat nemusíte, ve druhé polovině září se s panem Hrachovcem setkáte podruhé. Dále nás čeká jedno setkání s ředitelem Asociace stylistů a vizážistů, Petrem Lukešem. Absolvovala jsem u něj před lety několik certifikovaných kurzů a řeknu vám, jestli se chcete dozvědět něco o stylu a módě, málokdo je povolanejší. A je dobré vědět, jak si vyladit šatník na novou sezónu. Skutečnou perličkou bude představení operního a muzikálového pěvce Davida Uličníka, se kterým si připomeneme legendu protestsongů, Karla Kryla. A kdo byl o prázdninách pryč, přišel o další novinku mezi luxusními zákusky. Nevěšte hlavu, rozhodně bude příležitost i se začátkem školního roku.

Máme toho spoustu, čím budeme sobě i vám zpříjemňovat podzimní dny. Tak jaký je tedy ten podzim? Báječný! M.M

Galerijní noviny

otevírací doba

úterý až neděle otevřeno
od 9:00 do 19:00 hodin

kontakt

kavárna – 608 943 568
galerie – 774 555 258
v době otevírání hodin

*rezervace na akce, rezervace míst,
objednávky celých dortů a většího
množství zákusků*

*v případě zájmu o koupi obrazu,
či konzultace neváhejte mě
prosím kontaktovat*

najdete nás na

www.cafegaleriezelenydom.cz
galerie@cafegaleriezelenydom.cz
Instagram: Cafe Galerie Zelený Dům
Fb: Café Galerie
Zelený Dům

Program

vernisáž Sylvie Prchlíkové
ve čtvrtek 7. září od 18:00

burza gramodesek
v sobotu 23. září, 11:00-15:00

vernisáž Michala Halvy
ve středu 4. října od 18:00

recitál „Dialogy s Karlem Krylem“
ve čtvrtek 12. října od 19:00

přednáška Petra Lukeše
ve čtvrtek 26. října od 19:00

Šaty dělají člověka

Máte pocit, že móda je něco, co se vás netýká? Že je to něco nedůležitého? V čem že by mi správně zvolené oblečení mohlo pomoci? Vážně platí, že šaty dělají člověka? To vše, a ještě mnohem víc zodpoví člověk nejpovolanejší, ředitel Asociace stylistů a vizážistů, Petr Lukeš.

Přednáška „Význam stylu odívání: vyjadřování Sebe, Kultury a Společenských kontextů“ se zaměří na hluboký a rozmanitý význam, který má odívání v našem životě a společnosti.

Během dvouhodinového setkání se účastníci seznámí s historií a vývojem módy. Budou zkoumat psychologické aspekty odívání a jeho vliv na naši identitu a sebevyjádření. **Petr Lukeš nás provede kulturními a společenskými kontexty odívání a ukáže, jakým způsobem může móda ovlivnit vnímání sociálního statusu a úspěchu. Během večera se budou řešit důležité otázky týkající se udržitelnosti v módním průmyslu. Přednáška bude zakončena pohledem do budoucnosti módy a způsobů, jakými může styl odívání podporovat individuální seberealizaci. Samozřejmě bude na závěr prostor aktivně se zapojit do diskuze a klást otázky. Tato přednáška by měla poskytnout inspiraci a hlubší porozumění významu, který má odívání už stovky let ve společnosti i v osobním životě každého z nás.**

Nezapomeňte si udělat rezervaci na čtvrtek 26.10. od 19:00 hodin. Vstupné 300 Kč. M.M.

Sylva Prchlíková

První výstavou, kterou zahájíme novou sezónu, bude výstava naivních obrazů Sylvy Prchlíkové, rodačky z Karlových Varů, která začínala miniaturami v panelovém bytě.

Po přestěhování a usazení se v Lomu u Litvínova přesedlala na větší plátna. Ačkoliv ráda zabrousí do abstrakce, naivnímu umění zůstává věrná. Malířka, sochařka, zahradnice, ilustrátorka a návrhářka Sylva Prchlíková slaví úspěchy nejen v Česku, její obrazy najdete v soukromých sbírkách například v Německu, Dánsku, Kanadě, Japonsku, ale třeba i v Jihoafrické republice. Sylva maluje olejem a nejčastěji na plátno. Velmi ráda zobrazuje konkrétní města a městečka s nostalgickou atmosférou zašlých časů.

Jejím milovaným městem je staré a dnes již neexistující centrum města Most. Podle jejích slov v ní každé výročí přesunutého děkanského kostela ze zbouraného gotického jádra Mostu vyvolává smutek. „Technicky to zřejmě bylo povedené, ale to, co se zničilo, by se nemělo oslavovat.“

Dalším tématem je život sám.

Michal Halva 4.10. – 5.11.

Na začátku října přivítáme brněnského malíře Michala Halvu, který u nás bude, stejně jako předchozí výtvarnice, vystavovat již podruhé.

Michal Halva maluje a kreslí od dětství. Od kresby a grafiky přešel k velmi složitě a specifické kombinované technice. Použitím různých podkladových materiálů a s pomocí komplikovaně skládaných prvků dosahuje úžasných kompozic. Jeho obrazy jsou plné záhadných stylizovaných figur, šifer, symbolů a znaků. Svoji tajuplnou atmosférou oslovují diváka a nutí ho přenést se do výjimečného a nadpřirozeného světa, popouští

Figurální obrazy, které zachycují laskavou karikaturou okamžiky z běžného života. Při nákupu v koloniálu, z ordinace, od kadeřníka, či jemně lechtivé intimní chvílky v partnerském životě. Vztahy mezi mužem a ženou, pocity osamělých žen, které nutně nemusí být smutné. Tato nesmírně sympatická výtvarnice je, jako mnoho dalších skvělých výtvarníků, samouk.

uzdu lidské fantazii, vedou k zamyšlení a hledání souvislostí. To vše především díky tomu, že Michal Halva mistrně zvládá klasické výtvarné techniky a zdokonaňuje ty netradiční. Součástí jeho obrazů jsou i originální rámy, které jsou dokonalou součástí obrazů a dolaďují jejich celkový výraz. Nikdy si nejste jisti, zda se díváte na prehistorické nástěnné malby, domorodé malby kde si v Peru, tak typické zemitými barevnými tóny, či neumělé dětské obrázky. Obrazy vyvolávají mnoho emocí a vzpomínek. Některé možná až do našeho podvědomí, do naší pradávnej historie. Tolik výjimečná tvorba zaujala především japonský trh natolik, že zde brněnský rodák realizoval několik velmi úspěšných výstav. Kromě toho také samozřejmě vystavuje po velké části Evropy a samozřejmě u nás.

Výstavu obrazů Michala Halvy zahájíme ve středu 4. října od 18:00. Prodejní výstavu můžete navštívit do neděle 5. 11. 2023.

Nemá žádnou akademickou přípravu, která by jí usnadnila, nebo omezila cestu k vlastnímu, tak osobitému uměleckému vyjádření. Mnoho let pracovala jako ředitelka mateřské školky. Možná i proto má velmi vřelý vztah k ilustrování dětských knih. Přípravuje nástěnné kalendáře, divadelní kulisy a kostýmy. Je majitelkou keramické pece, kterou rozhodně nenechává zahálet. Účastnila se několika sochařských sympozií, kde se naučila s řetězovou pilou a dláty. Ráda se s chutí vrhá do všeho nového, zajímavého a inspirativního.

Výstavu severočeské výtvarnice Sylvy Prchlíkové zahájíme vernisáží ve čtvrtek 7.9. od 18:00. Celým večerem nás doprovodí jeden z nejlepších jazzových klavíristů Zdeněk Zdeněk. M.M.

Recitál Davida Uličníka „Dialogy s Karlem Krylem“

David Uličník připravil pro své příznivce nové koncertní pásmo, které nazval jednoznačně: „Dialogy s Karlem Krylem“.

Program, v němž zazní známé i pozapomenuté písně a básně Karla Kryla vznikl u příležitosti Sametové revoluce. Je však především osobní vzpomínkou zpěváka vokálního seskupení 4TET na slavného buřiče a básníka, který dodnes oslovuje všechny generace českého národa. Významným prvkem celého pásma je pomyslný hudební a literární dialog, kterým David Uličník připomene životní příběh Karla Kryla.

„Kryla jsem měl vždycky rád pro tu jeho mimořádnou schopnost zachytit svět a dobu okolo sebe. Zpočátku jsem ho obdivoval jako písničkáře. Byl ale především mistrem slova, autorem protestsongů, velkým bojovníkem za svobodu a lidská práva. Jeho zbraní byl silný text, s nímž burcoval dav. Byl rebel, který slovem sekal jako šavlí a tnul verši do živého. Byl hlasem národa v těžkých chvílích, jeho svědomím. Vždycky se stejně naléhavým hlasem a upřímným srdcem. To dokáže jen velký český básník!“

V recitálu Davida Uličníka, operního a muzikálového pěvce zazní písně z těch nejvýznamnějších alb, jako jsou Bratříčku, zavírej vrátka, Karavana mraků, Plaváček a Maškary a jedna píseň z alba porevolučního: Tekuté písky. Podle zpěvákových slov se vrátila doba, kdy písně Karla Kryla dostávají opět velmi aktuální smysl.

Hudební pásmo „Dialogy s Karlem Krylem“ ve čtvrtek 12.10. od 19:00. Vstupné 350 Kč, prosíme o včasnou rezervaci.

Malíř klukovského dětství

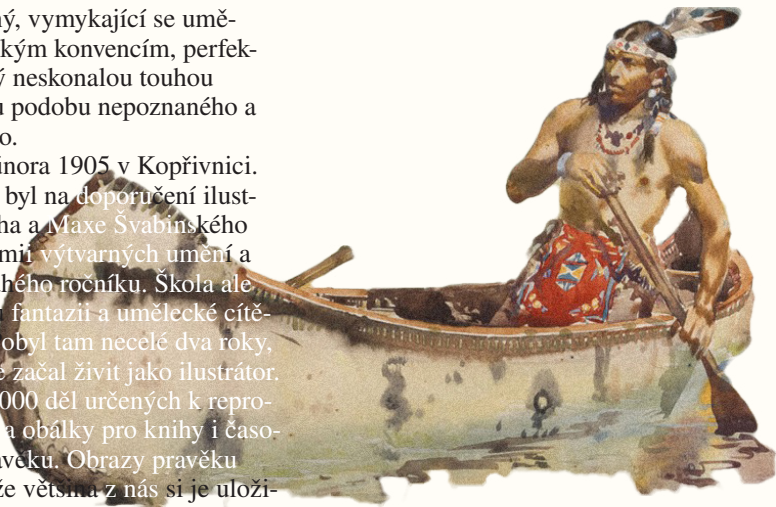
Prázdniny už skončily. Bývala to doba velkých klukovských dobrodružství a samozřejmě i velkých klukovských výprav. Podle věku nejdříve třeba jen do staré setmělé stodoly, pak dál k řece, na louku u lesa a stále dál. Jistě, že bez rodičů a jejich svolení. Místo nich nás doprovázel Robinson, Vinnetou a Old Shatterhand, Poslední Mohykán i třeba Hrdina Nik.

Samozřejmě jsme všichni dobře věděli, nejen jaká dobrodružství naši hrdinové prožívali, ale i to, jak přesně vypadali. Ptáte se, jak je to možné? Většinu našich milovaných knížek ilustroval totiž jeden, tehdejšími kluky bezvýhradně ctěný a obdivovaný umělec, pan Burian. Celým jménem Zdeněk Michael František Burian. Umělec svěbytný, vymykající se uměleckým i politickým konvencím, perfekcionista posedlý neskonale touhou vytvořit reálnou podobu nepoznaného a nezachytitelného.

Narodil se 11. února 1905 v Kopřivnici. Už ve 14 letech byl na doporučení ilustrátora Jana Gotha a Maxe Svabinského přijat na Akademii výtvarných umění a to přímo do druhého ročníku. Škola ale jeho nezměrnou fantazii a umělecké citění omezovala. Pobyl tam necelé dva roky, už v šestnácti se začal žít jako ilustrátor. Vytvořil asi 10 000 děl určených k reprodukci. Ilustrace a obálky pro knihy i časopisy, obrazy pravěku. Obrazy pravěku sugestivní tak, že většina z nás si je uložila do paměti a dodnes je vnímá jako realitu. Vzpomínáte na nástěnné reprodukce tak uctivě uchovávané ve školních kabinetech? V rámci volné tvorby vytvořil těžko vyčíslitelné množství různých děl. Kolik olejů, skic nebo malých kresbiček věnovaných pro radost svým obdivovatelům do památníků.

Ilustroval prakticky celé dílo Eduarda Štorcha a právě tyto ilustrace měly osudový význam pro jeho celoživotní dílo. Mezinárodního uznání se mu dostalo především za rekonstrukce vymřelých zvířat a rostlin, na kterých spolupracoval s předními odborníky jako byl paleontolog Josef Augusta, antropolog Vojtěch Fetter a dalšími prehistoriky. Známé jsou zejména jeho obrazy dinosaurů, mamutů i prvních lidí. Po smrti J. Augusty spolupracoval na řadě rekonstrukcí s paleontologem Z.V. Špinarem, četné paleoantropologické rekonstrukce vedl zoolog V. Mazák, který se původem člověka intenzivně zabýval. Profesor Mazák se stal významným katalogizátorem Burianova díla. Jak to u velikanů jdoucích si svou cestou bývá, byl i Zdeněk Burian značně opomíjen. V uměleckých kruzích mu byl vytýkán naturalismus a akademismus. Tehdejší režim zase nemohl nevidět jeho orientaci na západní literaturu, aktivní působení v

trampingu, či jeho velké sympatie ke hnutí woodcraft. Přesto byl členem Svazu čs. výtvarných umělců, Sdružení výtvarníků Purkyně a pravidelně se zúčastňoval členských výstav. Zdeněk Burian nebyl experimentátor. Snažil se pouze přivést svoji techniku k absolutní dokonalosti, aby bylo dílo srozumitelné každému. Ilustroval kolem 500 knih v českém vydání (navrhl 600 knižních obálek), například od autorů Jaroslava Foglara, Rudyarda Kiplinga, Jacka Londona, Karla Maye, Eduarda Štorcha nebo Julese Verna. Foglar mu složil mimo jiné hold v románu „Když duben přichází“, kde si hoši přicházejí pro autogram k obdivovanému ilustrátorovi knih, Florianovi. Stejně jako Foglarovi hrdinové, milovali jsme svého „Buriana“ i my kluci a potom naše děti. Jeho plodný život skončil v Praze, právě na počátku prázdnin, 1. července 1981. Jak symbolické.

Sbohem mistře. Doufám, že v malířském nebi, kde se dozajista nalézáte, máte stále po ruce paletu, štětce a ostrou tužku. Článek jsem dopsal.

Je srpnový letní podvečer a já se těším, že si naliju skleničku něčeho dobrého a k tomu si otevřu třeba Fričova „Dlouhého lovce“. Je notně ošoupaný. Jak by taky ne, vždyť vyšel v roce 1958, kolikrát jsem ho četl, nedovedu spočítat. A i když tehdejší vedení SNDK nedovolilo uvést jméno autora 25 ilustrací, svého „Buriana“ poznám na první pohled. Příjemné dny vám přeje Zdeněk Zeman

Nově v galerii Zbigniew Kopania

Polský výtvarník, který původně vystudoval kameru, je známý po celém světě svými až barokními zátišími, které dovedl k dokonalosti. Maluje květiny, krajiny, baletky i lehce surrealistická díla. Některá díla jsou až hyperrealistická, avšak mají obrovskou atmosféru. Zbigniew používá nádherné, intenzivní barvy, silný kontrast a základem jsou dobře provedené detaily. Jeho obrazy v Zeleném Domě najdete od září.

Kam v září na výlet?

Tak kam tentokrát? Známa a často opakovaná otázka. Ať už s dětmi, s přáteli, či jako milovníci samoty, všichni toužíme objevovat a sbírat zážitky. Prázdniny, doba velkých dobrodružství, jsou za námi, ale každý volný víkend nabízí nějakou příležitost k poznávání a odpočinku. A jak říká klasik „dobrodružství čeká hned za dveřmi“.

...vyrazíme na tvrz! Není to ledajaká tvrz. Koušek od Prahy, u řeky, krásně upravená, a dokonce s muzeem. Čelákovická tvrz je jedna z nejlépe zachovaných ve středních Čechách. Stojí v severní části města na skalní výspě nad levým břehem Labe. Archeologický průzkum zde prokázal existenci slovanského sídliště z druhé poloviny 10. století a hradiště ze 12. století. V písemných pramenech je samotné město zachyceno teprve roku 1290, v listině Václava II. pro cisterciácký klášter sedlecký a brzy nato v listině biskupa Řehoře. Tvrz v žádné z listin zmiňovaná není, předpokládá se tedy, že byla postavena záhy po této korespondenci. Tak jak to bývalo zvykem, velmi často měnila majitele. Stavebně historický průzkum prokázal různé etapy stavby a její podobu rozdílnou od dnešní. Původní gotická tvrz zaujímala dnešní jižní křídlo, bývalo o patro vyšší než dnes a jeho podlaha byla v přízemí o jeden metr pod současnou úroveň. Dle nejnovější literatury byla v roce 1421 vypálena husity, nicméně byla opravena. Postupně ztratila charakter feudálního statku a dostala se do rukou nešlechtických majitelů, kteří provozovali blízký mlýn. Ten byl mimochodem jedním z největších a technicky nejdokonalejších v tehdejších Čechách. Třicetiletá válka přinesla druhé zpuštění, neboť statek byl drancován při každém průchodu vojska, ať už císařského, saského či švédského. Po ukončení války se rychlost výměny majitelů ještě znásobila. Pro představu, jenom za dobu třinácti let se majitelé vyměnili čtyřikrát. Rok 1778 znamenal poslední a nejsmutnější etapu vývoje. Adaptace na hostinské účely znamenala devastaci všech původních

